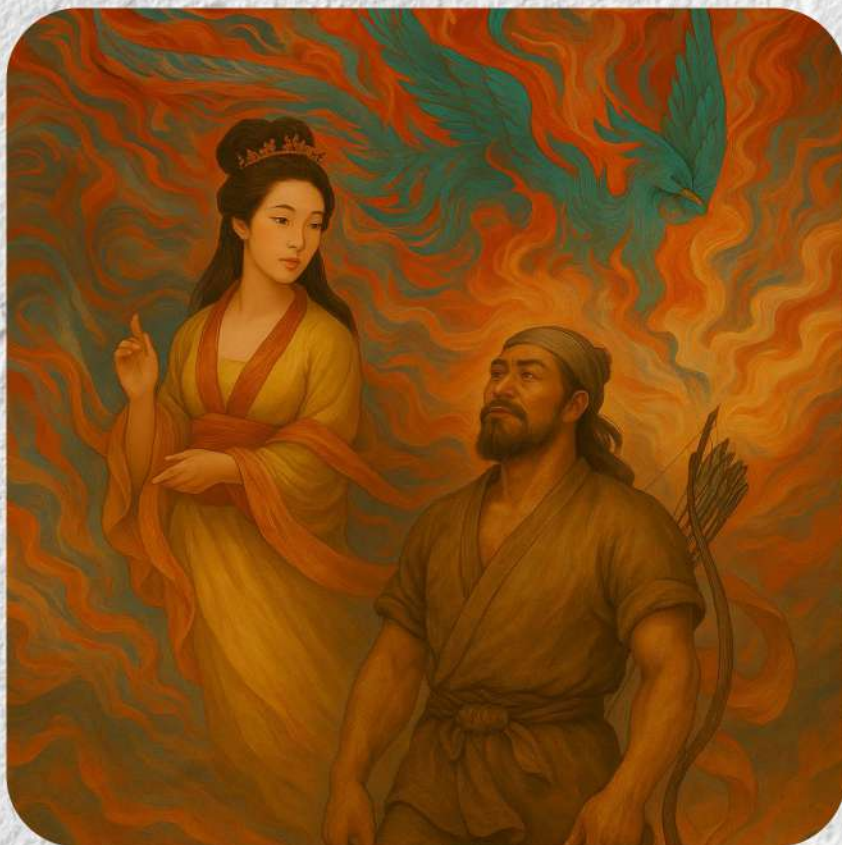

Πετώντας προς το Φεγγάρι

Η ιστορία της Τζινγκουέι

Πετώντας προς το Φεγγάρι

Η κινέζικη μυθολογία διηγείται την ιστορία της Τσανγκέ, μιας όμορφης γυναίκας που ζούσε με τον άντρα της, τον ήρωα Χόου Ιι.

Μια μέρα, ο Χόου Ιι έλαβε ένα φίλτρο αθανασίας ως ανταμοιβή για τη σωτηρία της Γης από τον βασιλιά του Ουρανού.

Ωστόσο, ένας κακόβουλος άνθρωπος προσπάθησε να το κλέψει. Για να το προστατεύσει, η Τσανγκέ το ήρπε η ίδια. Αμέσως, ένιωσε το σώμα της να γίνεται ελαφρύ και άρχισε να πετάει προς τον ουρανό.

Τελικά, έφτασε στο φεγγάρι, όπου έμεινε για πάντα. Σύμφωνα με τον μύθο, η Τσανγκέ ζει εκεί μέχρι σήμερα, συνοδευόμενη από ένα λευκό κουνέλι. Οι Κινέζοι πιστεύουν ότι τις νύχτες με πανσέληνο, μπορείς να δεις το περίγραμμά της στον ουρανό. Αυτή η ιστορία είναι πολύ αγαπημένη και εορτάζεται κατά τη Γιορτή του Μεσοφθινοπώρου, όταν οι οικογένειες τρώνε «φεγγαρότურτα» και θυμούνται την Τσανγκέ.

Οι ιστορίες της Τσανγκέ και της Πανδώρας έχουν ομοιότητες. Και οι δύο είναι γυναίκες που αλλάζουν τη μοίρα του κόσμου με τις πράξεις τους. Η Τσανγκέ ήρπε το φίλτρο για να το προστατεύσει. Η Πανδώρα άνοιξε το κουτί από περιέργεια, αντανakλώντας την ανθρώπινη σκέψη για το πεπρωμένο, την ευθύνη και την ελπίδα.

Η ιστορία της Τζινγκουέι

Η Νιουά ήταν η κόρη του θεού Ήλιου, Γιαν Ντι. Αγαπούσε τη θάλασσα και έπαιζε συχνά στην παραλία. Μια μέρα, η θάλασσα έγινε ξαφνικά άγρια και την παρέσυρε. Πνίγηκε και πέθανε.

Η ψυχή της όμως δεν χάθηκε. Μεταμορφώθηκε σε ένα μικρό πουλί, την Τζινγκουέι, που ορκίστηκε να γεμίσει τη Θάλασσα της Ανατολικής Κίνας με πέτρες και ξύλα για να μην προκαλέσει ξανά πόνο.

Κάθε μέρα πετούσε και έριχνε αντικείμενα στη θάλασσα, από τα βουνά παρόλο που οι άλλοι άνθρωποι την κορόιδευαν καθώς ήταν κάτι ακατόρθωτο εκείνη συνέχιζε με αποφασιστικότητα.

Η ιστορία της Τζινγκγουέι συμβολίζει την επιμονή, το θάρρος και τη δύναμη της θέλησης απέναντι σε κάθε δυσκολία. Το κινέζικο ιδίωμα «η Τζινγκγουέι γεμίζει τη θάλασσα» εκφράζει αυτό το πνεύμα. Για αυτό το λόγο πρέπει να προσπαθούμε, ακόμη και αν κάτι φαίνεται να είναι πολύ δύσκολο. Η Τζινγκγουέι ακόμα προσπαθεί να φτάσει τον στόχο της, χωρίς να τον εγκαταλείπει.

Η ιστορία της Τζινγουέι που προσπαθεί να γεμίσει τη θάλασσα και ο μύθος του Σιούφου που σπρώχνει τον βράχο στο βουνό, μοιάζουν γιατί και οι δύο περιγράφουν ατέλειωτες και φαινομενικά μάταιες προσπάθειες. Η Τζινγουέι αντιπροσωπεύει την εκδίκηση και τη δύναμη της θέλησης, ενώ ο Σιούφου συμβολίζει την ανθρώπινη αντίσταση στη μοίρα. Παρά τις δυσκολίες, δεν τα παρατούν ποτέ. Οι δύο μύθοι δείχνουν ότι η αξία βρίσκεται στην ίδια την προσπάθεια και μας εμπνέουν να συνεχίζουμε, ακόμα κι όταν όλα φαίνονται χαμένα.

Το παρόν υλικό δημιουργήθηκε στο πλαίσιο του μαθήματος Νέα Ελληνική Γλώσσα,
το ακαδημαϊκό έτος 2024-2025, από τους:

YAN Peiwen (Ανατολή)

CHEN Shuyi (Ελπίκη)

WU Shiyu (Ηλέκτρα)

ZHOU Hong (Νεφέλη)

LIANG Shuning (Ιρις)

LI Jingyi (Θάλεια)

WEN Yingqi (Πηνελόπη)

JIANG Kexin (Αλίκη)

CHEN Feier (Δάφνη)

OU Xuyidong (Περικλής)

Επιμέλεια: Βιβιάνα Τζοβάρια

Επεξεργασία ήχου: Χρήστος Βλάμης

Η ηχογράφηση έγινε στο στούντιο ηχογράφησης του

Διδασκαλείου Νέας Ελληνικής

Παναγιώτης Κοντός

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Εθνικών και Καποδιστριακών
Πανεπιστημίων Αθηνών
ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ 1837

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
Ε.Κ.Π.Α.

Διδασκαλείο Νέας
Ελληνικής Γλώσσας
Παναγιώτης Κοντός